

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého! Pomoc naše a počátek náš je ve jménu Hospodina. On učinil nebesa i zemi, on je věrný ve svém věčném milosrdenství a dílo rukou svých nikdy neopouští.
uvítání: slavnost Díkčinění nám připomíná setbu i sklizeň v našem stvořeném světě, díky čemuž máme prostředky k životu, ale též setbu a sklizeň v Duchu sv. a v pravdě, která nás přivádí k životu věčnému
♪ 544

Modleme se: Náš nebeský Otče, Stvořiteli nebe i země, ty máš vše ve svých rukou, naše životní příběhy jsou ti dobře známy. Děkujeme, žes dal požehnání dílu našich rukou tak, abychom měli z čeho žít. Děkujeme, že nás pro tvé milosrdenství země živí.

Odpusť, pokud jsme tak neskromní, že dokonce žehráme na náš blahobyť. Odpusť naši nespokojenost s tvou péčí, již se nám dostává. Odpusť, že zapomínáme na ty, kdo mají skutečně hlad a nedostatek, na ty, kdo trpí nouzí a bídou, kdo žijí v chudobě bez naděje na zlepšení. Smiluj se a odpusť nám.

Děkujeme, žes nás ve svém Synu štědře obdaroval milostí a vším požehnáním plynoucím z víry v sílu jeho smrti a vzkříšení. Otevři svým Duchem naše srdce, posilni naši mysl, uschopni naše smysly ke službě evangelia v naší společnosti, ať umíme naslouchat i oslovovat. Kéž se šíří i v našem okolí tvá chvála: Sláva Otci ... Amen

♪ 632

promluva – vyslání do NŠ: koho mají rodiče volit? kdo je dobrý politik?

📖 Iz 58,7-12

♪ 103,1-4

„Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shledáš.“
(Př 11,1) Dávej nám odvahu uvolnit křečovitá sevření, jimiž se držíme svých jistot, odvahu dát svou důvěru plně tobě, náš Pane.

📖 2K 9,6-15

To dá rozum, ten obyčejný, selský, že když na pole položím jedno zrnko, vyrostete mi leda tak jeden klas. Teda kdo ví jestli. Jestli vůbec vzejde, ujme-li se, neuschne-li. Kdežto když pole při setí poházím

stovkami zrněk, pak se v obvyklý čas bude pole vlnit stovkami klasů. Někaké ztráty jistě budou, ale ne tak výrazné, aby se nevyplatilo sít. „Kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, kdo štědře, požehnaně rozsévá, bude také štědře sklízet.“

Asi nás nepřekvapí, že při bohoslužbách, kdy slavíme Díkčinění, zaznívají i z listu apoštola Pavla slova se zemědělskou tematikou. Ovšem nikoli proto, aby nás poučila o tom, jak máme hospodařit na polích a na zahrádkách. Slyšíme ta slova v souvislosti s tím, co je vlastní církvi, co má církev za úkol, kvůli čemu tady na světě církev je. A to je služba šíření, rozsévání evangelia různými způsoby.

Apoštol Pavel ta slova píše jednak v souvislosti se sbírkou na chudé v Jeruzalémě. Byla to forma tehdejší diakonie. A ono to tak funguje v církvi dodnes. I my konáme pravidelně sbírky, právě na Díkčinění na pomoc lidem, kteří byli postiženi nějakými přírodními nebo humanitárními katastrofami. Stačí vzpomenout na nedávné ničivé zemětřesení v Itálii, povodně na Sumatře, tajfun na Tchaj-wanu nebo na vleklé několikaleté vojenské konflikty na Blízkém a Středním Východě. Tam všude peníze i od naší církve přímo nebo přes Diakonii naší církve a podobné organizace pomáhaly nebo pomáhají. Podobně již kdysi dávno v prvním století reagovali křesťané na nouzi lidí v jiném koutě světa tím, že se vzdali části svého majetku ve prospěch druhých. I tak se rozsévá evangelium. Lze tak činit skoupě, ale i požehnaně. Požehnaně ve smyslu štědře, ale požehnaně též ve smyslu správně, účinně, pohotově a s dobrým výsledkem.

Takové jednání je dobrým svědectvím o tom, „jak jste se podřídili Kristovu evangeliu, jak štědře se projevuje vaše společenství s nimi,“ kdo právě trpí nouzí, „i se všemi.“

Ale aby nevznikl mylný dojem, že jde jen o to, jak pomáháme a co děláme se svými penězi. Jistě jde i o ně, jde o dárcovství, ochotné a radostné, ale zdaleka nejde jen o obsah naší peněženky. Rozsévání evangelia a sklizení plodů spravedlnosti má přece i další různorodé a podstatné podoby.

Apoštol píše, že od Boha pochází dary milosti, které člověku umožní konat „každé dobré dílo,“ jsme obohaceni „vším způsobem.“ Tedy třeba ochotou něco pro druhé zorganizovat, ochotou navštívit,

odhodláním věnovat se pravidelně nějaké drobné činnosti ve prospěch druhých, ve prospěch sboru, všímavostí k drobným potřebám a k drobným příležitostem, kde se dá pomoci, schopností zajímat se o život druhých, ne z nějaké zvědavosti, ale z lásky. Jsme obdarováni zkrátka i k tomu, co podporuje vznik a soudržnost společenství lidí.

A nakonec, bez toho by to celé nemělo žádný základ a žádný smysl, je to také mnohé obdarování přímo pro zvěstování evangelia slovem, pro dosvědčování naší víry v Boha, pro rozsévání evangelia v podobě bohoslužeb, kázání, učení, vysvětlování, rozhovorů, společného přemýšlení nad Písmem i nad otázkami, které před nás staví naše doba, společnost a události kolem nás. I v tom „má Bůh moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“ (v. 8) Bůh nás zahrnuje dostatkem duchovní stravy, aby nestrádala nejen naše duše a naše vlastní víra, ale ještě aby zbylo i na oslovování druhých.

Už od prvního století po Kristu jsou toto všechno – služba potřebným, budování společenství, bohoslužby a zvěstování evangelia – to všechno jsou úkoly církve. Takto církev od samého počátku jedná a nic se na tom za ta staletí nezměnilo a ani nemohlo. V této úplnosti a celistvosti „každého dobrého díla“ máme zaslíbení a naději, že budeme štědře sklízet.

Tou žní a sklizenou úrodou však není naše nehynoucí sláva, jací jsme to byli kabrňáci, kteří dokázali vybudovat a rozšířit, anebo přinejmenším udržet a neztratit sbory církve, ale „povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu, neboť tato služba ... rozhojňuje díkůvzdání Bohu.“ (v. 11n) Slavnost Díkůčinění není jen připomínkou, že máme za co děkovat. To jistě máme a ve víře to rozpoznáváme. Ale je pro nás také připomínkou, že jsme povoláni k účasti na díle, které rozhojňuje díkůčinění Bohu, rozmnožuje je a k němu povzbuzuje. Podobně jako setba připravuje žně, jako péče o sad předchází úrodu a sklizení plodů. Jsme povoláni k dílu setby evangelia. A tak pamatujme, že „kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře, požehnaně rozsévá, bude také štědře sklízet.“ (v. 6) „Přesvědčení touto vaší službou budou slavit Boha.“ (v. 13) „Bohu budiž vzdán dík za jeho

nevystižitelný dar!“ (v. 15)

Tím nevystižitelným darem, největším a nejvzácnějším, jistě není míněna nějaká sbírka, byť by vynesla sebe víc. Tím nevystižitelným darem je jistě milost a láska Boží darovaná nám v Ježíši Kristu, která zvěstovaná coby evangelium proměňuje mezilidské vztahy, navazuje nové svazky, dává prožít dobro, štěstí a naplnění, povzbuzuje, prosazuje spravedlnost a právo, přináší radost a odpuštění, vzbuzuje víru a dobrořečení Bohu. Tento nikdy zcela vystižitelný dar patří nám i ostatním. A to je potřeba jim sdělit, je to potřeba do nich zasít. Amen

♪ 436

liturgie VP Díkčinění

♪ 461

Náš Pane Ježíši Kriste, dáváš nám poznat, že žijeme z Boží lásky, že všechno pozemské zboží je dar Boží, že naše bohatství pochází jedinečně od Boha. Přijmi naše modlitby a přímlyvy:

- Jsme vděčni Bohu za život náš a našich blízkých. Modlíme se za ty, kdo se bojí o svůj život a o životy členů své rodiny.
- Děkujeme Bohu za náš každodenní chléb a blahobyt v naší zemi. Modlíme se za ty, kdo postrádají základní životní potřeby.
- Děkujeme za dobré klima a podmínky k životu. Modlíme se za ty, kdo jsou zasaženi různými přírodními katastrofami.
- Jsme vděčni Bohu za mír a pokoj. Modlíme se za ty, kdo žijí uprostřed násilí a bojů, kdo jsou terčem bombardování a palby.
- Děkujeme za svobodu, za přístup ke vzdělání i za zdravotní péči. Modlíme se za ty, pro které jsou tyto nám tak samozřejmé skutečnosti zcela nedostupné.
- Děkujeme za společenství církve, za víru, za evangelium.

Modlíme se za ty, kdo nic z toho dosud nepoznali a neokusili.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

📖 Ž 147,7-9.12

📖 Nu 6,24-26

♪ 549,1.4 (první a čtvrtou sloku)